

Μητροπολίτης Δημητριάδος & Άλμυροῦ
ΙΓΝΑΤΙΟΣ

« ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΩ
ΤΗΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ »

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ πρ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΚΑΡΟΥΣΟΣ
(1926-2020)

ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟ, ΙΟΥΛΙΟΣ 2023

«ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΩ ΤΗΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Εἰς μνημόσυνον πνευματικοῦ ὁδηγοῦ καί πατέρα

Πρίν τρία χρόνια ἔφυγε μακριά μας, στούς κόλπους τῆς Θείας μεγαλωσύνης, ὁ πνευματικός ὁδηγός καί πατέρας μας, πρώην Μητροπολίτης Πειραιῶς Καλλίνικος. Καί σήμερα, ἐδῶ στή γενέτειρά του τό Βαρθολομιό, πού τόσο πολύ ἀγάπησε καί πάντα γιά αὐτόν ἀποτελοῦσε σημεῖο ἀναφορᾶς, πηγὴ γαλήνης καί ἐνδυνάμωσης, στέκομαι μέ δέος σέ τούτη τήν ἐκδήλωση!

Ἀναζητῶ τόν γέροντα Καλλίνικο, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ αὐθεντικός μυσταγωγός στό πέρασμα ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς! Αὐτός πού διοχέτευσε στή ζωὴ μας ἓνα φέγγος μεγαλωσύνης, μιά ἐγγύηση ἀσφάλειας, μιά πνοή ἐνότητας. Νοιώσαμε σιγουριά καί δύναμη κοντά του!

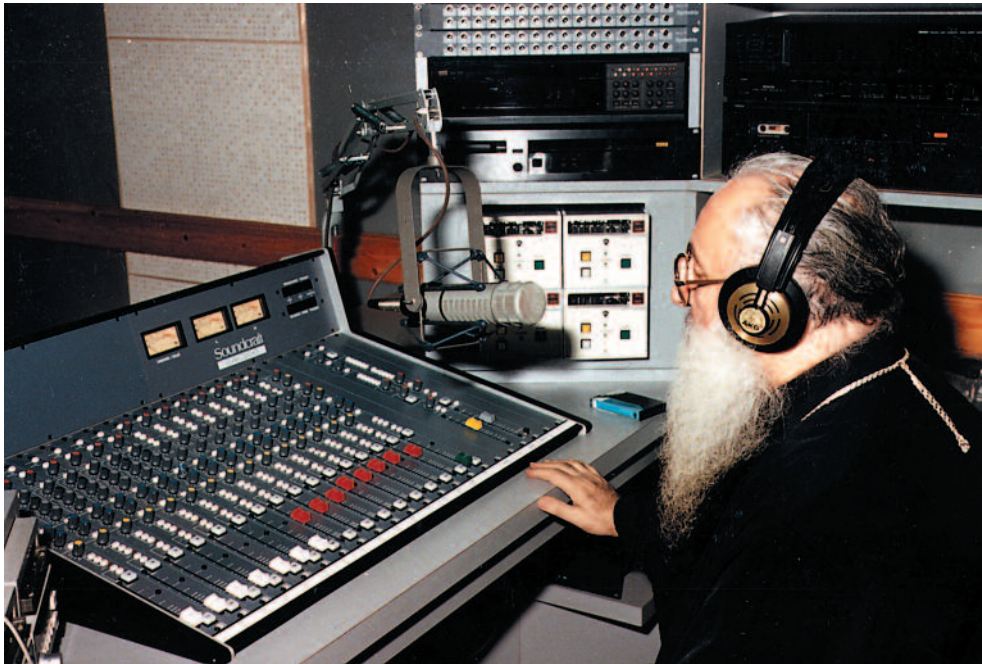

Καί σάν ἔφυγε, ἄφησε στήν ψυχή μας ζωηρή καί γλυκειά τήν ἀνάμνησή του. Ἔφυγε καί ἀπομείναμε νά τόν θυμόμαστε καί νά τόν εὐγνωμονοῦμε. Μόνο τό ἴχνος του ἔχουμε νά μελετοῦμε, τήν αὐρα τῆς παρουσίας του νά ἀναπολοῦμε, τήν εὐγένεια καί τόν δυναμισμό τοῦ πνευματικοῦ του περιγράμματος νά ψηλαφοῦμε!

Ἔφυγε καί ἀπομείναμε νά καταγράψουμε τήν ἱεροπρέπειά του, τή γλυκύτητα, τό φιλόστοργο πατρικό του ἐνδιαφέρον. Ἔφυγε καί ἀπομείναμε νά μελετοῦμε ὅσα γραπτά πονήματα καί βιβλία του μᾶς κληροδότησε ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη, ὡς δική του συνέχεια, πέρα ἀπό τή φθορά καί τόν θάνατο. Ἔφυγε καί ἀπομείναμε μέ τή βεβαιότητα τῆς παρρησίας του στόν θρόνο τῆς Χάριτος καί τῆς δυνατῆς μεσιτείας του γιά ὅλους μας.

Ἄναζητῶ μέ πόνο καί εὐγνωμοσύνη σήμερα τόν πνευματικό μου πατέρα, ὁδηγό καί ἐμπνευστή! Μιά μορφή ἀπροσμέτρητης στοργῆς καί ἀστείρευτης ἀγάπης, στήν ὁποία ἀναγνώριζα πάντα τό πρόσωπο καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Κράτησε στά στιβαρά του χέρια τά ὄραματα τῆς νεότητάς μου, ἄναψε στήν καρδιά μου τόν πόθο νά διακονήσω τόν λαό τοῦ Θεοῦ, ἐμφύτευσε στά θεμέλια τῆς ὑπαρξῆς μου τή ζέουσα πίστη. Μέ δέχθηκε σάν πνευματικό του παιδί, μέ ἀποδέχθηκε ὡς συνοδοιπόρο σέ ἔργο πολυσχιδές καί μεγαλόπνοο, μοιρά-

στηκε πολλές φορές μαζί μου άλλοτε τή στοχαστική σιωπή και άλλοτε τήν κριτική τών γεγονότων και τήν ένατένιση του μέλλοντος. Και είμαι ακλόνητα πεπεισμένος πώς οὐδέποτε στερήθηκα τή θέση στήν καρδιά και τήν προσευχή του!

Ἀναζητῶ μέ νοσταλγία σήμερα τόν διδάσκαλό μου, ἐκεῖνον, πού δέν κουράστηκε νά νουθετεῖ, και «λόγοις διδάσκων» ἀλλά και «ἔργοις ὑποδεικνύς». Γνώριζε ὅχι ἀπλά νά συμβουλεύει ἀλλά και νά μυσταγωγεῖ, ὅχι μόνο νά πείθει ἀλλά και νά ἐμπνέει, ὅχι μόνο νά ἀγωνιᾷ ἀλλά πρώτιστα νά ἀγαπᾷ και νά περιβάλλει ὅλους μέ μιά γλυκειά ζεστασιά! Οἱ μεγαλόδωρες ψυχές, ὅταν ἐγκολπώνονται ἕναν μεγάλο θησαυρό, δέν τόν κρατοῦν ζηλότυπα δικό τους. Τόν ἀποκαλύπτουν, τόν προσφέρουν, τόν μοιράζονται. Ἔτσι και ὁ Γέροντας Καλλίνικος· ἔζησε τόν συγκλονισμό τῆς θείας ἀγάπης και μᾶς τόν μετάγχισε. Βίωσε τήν ἐμπειρία τῆς ζωντανῆς προσευχῆς και μᾶς τήν παρέδωσε, ὡς βέβαιη πηγὴ τροφοδοσίας και διαρκοῦς ἀνανέωσης τών ψυχικῶν μας δυνάμεων. Δοκίμασε τήν ἀγιασμένη πρακτική και τό ἦθος του ὀρθόδοξου μοναχικοῦ βίου και μᾶς μεταλαμπάδευσε τόν ζῆλο, μᾶς ἔδειξε τόν δρόμο, μᾶς συσπείρωσε σέ μιά ζηλευτὴ ἀδελφότητα, πού δέν ἔπαυσε νά ἀναλίσκεται στό ἔργο τῆς προσευχῆς και τῆς διακονίας.

Μέσα στήν πιστοποιημένη παρακμὴ τών καιρῶν μας, ἀναζητῶ τόν

όραματιστή Γέροντά μου, τόν δυναμικό και άκαταπόνητο, πού νυχθημερόν κοπίαζε για τήν ανάδειξη τής έκκλησίας σέ ζώσα μαρτυρία αγάπης και πίστης! Φρόντιζε όλα νά τελοῦνται μέ γνώμονα τήν ταπεινή αγάπη και τή διάκριση, καθώς έλλοχεύει πάντα ό κίνδυνος έκπτωσης τής Έκκλησίας σέ όργανισμό στείρας δραστηριότητας αλλά και ό πειρασμός τής αυταρέσκειας και ματαιοδοξίας έξ αιτίας τών έντυπωσιακών αποτελεσμάτων. Πάντα αποζητοῦσε τό μεγαλειό τής ζωντανής ένορίας, μέ κέντρο τόν ναό, και όλόγυρά του τή συγχρότηση τής όλης ένοριακής ζωής ως οικογένειας, πού νοιάζεται, διδάσκει, συνδέει και ένοποιεί.

Βαθύς ανατόμος τής ψυχής, αναζητητής τής γνησιότητας μέσα στην ψευτισμένη και φορτωμένη παραφθορά ζωή μας, αυστηρός και συνάμα στοργικός, αυθεντικός και μαζί οικείος, πάντοτε όμως «κωνών άρετής ακριβέστατος», είχε τό χάρισμα νά νουθετεί μέ τρόπο βιωματικό! Δίπλα του μάθαινες όχι μόνο νά συγχωρείς και νά πιστεύεις, όχι μόνο νά έλπίζεις και νά ποθείς τήν αγιότητα, αλλά και νά εκτιμάς τά ιδιαίτερα χαρίσματα του κάθε ανθρώπου, νά τόν θεωρείς δωρεά Θεοῦ στό έργο τής διακονίας, νά τόν εμπιστεύεσαι. Γεύτηκα άπερίοριστη εμπιστοσύνη από τόν Γέροντά μου και άκολούθησα τό παράδειγμά του στην πορεία μου. Είδα τό όραμά του και τή φλόγα του νά μεταμορφώνουν άπλους ανθρώπους τής καθη-

μερινότητας σέ πρωταγωνιστές πολύτιμης διακονίας καί συγκλονίστηκα. Διδάχτηκα ἀπό κείνον τό μυστικό καί τό κρατῶ βαθειά στήν καρδιά μου: Ἡ καλή καρποφορία καί ἐπιτυχία στήν κάθε πρωτοβουλία καί δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας κρύβεται στήν προσωπική ἀλλαγὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου! Προϋποθέτει τήν «καλή ἀλλοίωση» τοῦ ἐσώτερου πυρήνα τῆς ψυχῆς του, τήν αὐθεντικότητα στό βίωμα, τήν ἀλήθεια στήν προαίρεση, τή συνέπεια στίς ὅποιες ἀποφάσεις, τή συνειδητὴ ἔνωση μέ τήν Ἐκκλησία ὡς ζωντανό μέλος τοῦ σώματος τοῦ

Χριστοῦ. Ἀπό ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς πρακτικῆς, ἡ μεταμόρφωση μιᾶς ὁλόκληρης πόλης, τοῦ Πειραιᾶ, σέ κυψέλη, ὅπου συντελεῖται ἔργο θαυμαστό μέ ἀμείωτη ἔνταση, μέ ἀστείρευτη ἔμπνευση, μέ διαρκῆ ἀνατροφοδότηση ὁράματος. Ἔργο, πού συμπαρέσυρε ἀναρίθμητες οἰκογένειες καί ὁλόκληρες γειτονιές σέ μιά ροή ἀγαπητικῆς ἐξόδου ἀπό τόν ἀτομισμό, συνάντησης μέ τόν συνάνθρωπο, καί ἐν τέλει σέ μιά γνήσια Χριστιανική μαρτυρία πρὸς τήν κοινωνία!

Ἀναπαύεται στήν ἀγκαλιά τοῦ Κυρίου μας ὁ ἀκαταπόνητος ἐργάτης τοῦ ἀμπελώνα Του, ἀφήνοντάς μας ἱερή παρακαταθήκη ἕνα ἀπροσμέτρητο ἔργο ἀγάπης, πού διαπότισε καθοριστικά ὅλη τήν ποιμαντική του διαδρομή καί ὅλες τίς πτυχές καί τούς χώρους τῆς διακονίας του! Δέν ἔκρυψε τό τάλαντο, πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Δωρεοδότης Κύριός μας. Μέ ἀπαράμιλλη σύνεση τό πολλαπλασίασε. Δέν οἰκειοποιήθηκε τίς δωρεές καί τά χαρίσματα πού ἀφειδώλευτα τοῦ ἐπιδαψίλευσε ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Τά ἔθεσε στή διάθεση ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, μέ πατρική τρυφερότητα ἀλλά καί διάκριση, μέ τρόπους παραδοσιακούς ἀλλά καί καινοτόμους!

Μητροπολίτης Δημητριάδος & Ἄλμυροῦ
ΙΓΝΑΤΙΟΣ

Ποιός ἦταν ὁ Μητροπολίτης πρ. Πειραιῶς Καλλίνικος

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης πρῶην Πειραιῶς κυρός Καλλίνικος (κατά κόσμον Κωνσταντῖνος Καροῦσος) ἐγεννήθη τήν 20ή Σεπτεμβρίου τοῦ 1926 στό Βαρθολομιό Ἡλείας. Ἦταν πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τό 1956 καί Πρεσβύτερος τό 1959. Διετέλεσε λαϊκός Ἱεροκήρυξ στήν Ἡλεία τό 1947, λαϊκός Ἱεροκήρυξ καί κατηχητής στήν Πάτρα τό 1948, Ἱεροκήρυξ Ἱ.Ν. Ταξιαρχῶν Ἀμαλιείου Ἰδρύματος τό 1959, Ἡγούμενος

Ἱ.Μ. Βαρλαάμ Μετεώρων καί Ἱεροκήρυξ Τρικάλων 1961. Διηκόνησε ὡς Ἱεροκήρυξ στό Παγκράτι 1962-1975, ἐνῶ διετέλεσε Καθηγητής τοῦ Φροντιστηρίου Κατηχητῶν καί Γενικός Διευθυντής τῶν Κατηχητικῶν σχολείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (1967-1980).

Ἰδρυσε τήν Ἀδελφότητα «Ἡ Χρυσοπηγή», τόν Σύνδεσμο Ἀγάπης «Ὁ ἱερός Χρυσόστομος», τήν «Πνευματική Διακονία Νεότητος» (μέ τό οἰκεῖο Οἰκοτροφεῖο) καθῶς καί τήν Ἱερά Συνοδική Μονή «Παναγία ἡ Χρυσοπηγή» τῆς ὁποίας διετέλεσε Ἡγούμενος ἕως τό 2019. Συνέγραψε πέραν τῶν ἑβδομήντα (70) βιβλίων θρησκευτικοῦ καί πνευματικοῦ περιεχομένου καί ἀρθρογράφησε σέ πλεῖστα περιοδικά καί ἐφημερίδες.

Τό 1975 ἐξελέγη Τιτουλάριος Μητροπολίτης Ρωγῶν καί Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἐξέδωσε τήν ἐφημερίδα «Ἐκκλησιαστική Ἀλήθεια», τῆς ὁποίας ἐπί ἑπταετία ἦταν Διευθυντής.

Στίς 12 Ἰανουαρίου τοῦ 1978 ἐξελέγη ὑπό τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτης Πειραιῶς καί ἡ ἐνθρόνισή του ἔγινε στόν Καθεδρικό Ναό τῆς Ἁγίας Τριάδος Πειραιῶς στίς 5 Φεβρουαρίου 1978. Πα-

ρητήθη μετά ἀπό 28ετία, στίς 4 Φεβρουαρίου τοῦ 2006. Ἀπό τήν παραιτήσή του καί μετά, ἐφησύχαζε στήν Ἱερά Συνοδική Μονή Παναγίας Χρυσοπηγῆς.

Ὁ μακαριστός Μητροπολίτης πρώην Πειραιῶς κυρός Καλλίνικος μέ συναίσθηση τῆς μεγάλης εὐθύνης πρὸς τοὺς πιστοὺς, στελέχωσε τήν Μητρόπολη Πειραιῶς μέ πρόσωπα ἱκανά, ἀκέραια καί θυσια-

στικά, ώστε νά ἐργαστοῦν στίς ἀνάγκες τῆς διακονίας τοῦ λαοῦ. Πλῆθος κληρικῶν χειροτονήθηκε ἀπό τά χέρια του, ὄντας μέ τούς ἱερεῖς πατρικά αὐστηρός, μά συνάμα ἀνθρώπινος καί ἐπιεικής ὅταν ἀναγνώριζε στά πρόσωπα φιλότιμο καί καλή προαίρεση. Πλῆθος λαϊκῶν ἐπιστημόνων, ἐκπαιδευτικῶν, μά καί ἀπλῶν ἀνθρώπων τοῦ μόχθου συγκεντρώθηκαν γύρω του ἔτοιμοι νά ἐργαστοῦν γιά τήν Ἐκκλησία.

Μέ μεθοδικότητα καί ἐνθουσιασμό δημιούργησε κατηχητικά σχολεῖα σέ κάθε γειτονιά τοῦ Πειραιᾶ, τῆς Δραπετσώνας καί τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου Ρέντη, μέ σκοπό νά κατευθύνει τή νεότητα πρός τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Μέ τόλμη καί προοδευτικότητα ἱδρυσε Ραδιοφωνικό Σταθμό καί ἐξέδωσε μηνιαῖο Περιοδικό. Καί τά δύο ἔφεραν τό ὄνομα «Πειραιϊκή Ἐκκλησία» γιατί ἡ φιλοδοξία του ἦταν νά καταστοῦν «ἐκκλησιαστικοί ἄμβωνες» μέ ξεκάθαρη ταυτότητα.

Μέ διάθεση προσφορᾶς πρός τήν παιδεία καί τόν πολιτισμό ἱδρυσε Παιδικό Σταθμό, Νηπιαγωγεῖο καί Δημοτικό Σχολεῖο, ὅπως ἐπίσης Σχολή Ἁγιογραφίας καί Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Λειτουργήσε νεανικές κατασκηνώσεις σέ χώρους τῆς Ἱ. Συνοδικῆς

Μονῆς Παναγίας Χρυσοπηγῆς, πού ἦταν Κτίτορας καί Καθηγούμενος ἀπό τά πρῶτα χρόνια τῆς διακονίας του. Ταυτόχρονα πλούτισε, μετά ἀπό δωρεά, τήν κατά Πειραιᾶ Ἐκκλησία μέ ιδιόκτητες σύγχρονες Κατασκηνωτικές ἐγκαταστάσεις στήν Παιανία Ἀττικῆς.

Μέ εὐαισθησία εὐαγγελική καί κοινωνική ἀνέπτυξε ἕνα γιγάντιο δίκτυο φιλανθρωπίας. Στίς ἐνορίες ἀνασυγκροτήθηκε τό φιλανθρωπικό ἔργο, δημιουργήθηκαν συσσίτια, τά ὁποῖα προσέφεραν καθημερινά τά ἀπαραίτητα στούς συνανθρώπους μας πού στεροῦνται.

Ἡ ὅλη αὐτή ἡ προαναφερθεῖσα προσφορά τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου πρῶην Πειραιῶς κυροῦ Καλλινίκου, θά μπορούσε νά συνοψιστεῖ σέ ἕνα καί μόνο δῶρημα πού προσέφερε πλουσιοπάροχα στόν πιστό λαό. Τοῦτο ἦταν ὁ λόγος του. Ὁ Γέροντας κήρυττε ἀδιάλειπτα, σέ κάθε εὐκαιρία, μέ κάθε τρόπο. Ὁ ἄμβωνας ἦταν ὁ οἰκεῖος του τόπος. Ὅπου κι ἂν ἱερουργοῦσε, ἔθρεφε τούς πιστούς μέ τό κήρυγμά του. Σέ ὅποια ἐκδήλωση κι ἂν παρευρισκόταν ὑπῆρχαν ζεστά λόγια νά θερμάνουν τούς ἀκροατές του. Συμμετεῖχε σέ ραδιοφωνικές ἐκπομπές τῆς «Πειραιϊκῆς Ἐκκλησίας» διδάσκοντας καί στηρίζοντας τούς ἀκροατές.

Ἐκοιμήθη τήν 29η Φεβρουαρίου 2020.